

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 54321-03-25
בג"ץ 54373-03-25
בג"ץ 54398-03-25
בג"ץ 54419-03-25
בג"ץ 54463-03-25
בג"ץ 56740-03-25
בג"ץ 56745-03-25
בג"ץ 56965-03-25

בעניין:

1. התנועה למען איכות השלטון בישראל
2. פורום "חומת מגן לישראל"

העותרים בבג"ץ 54321-03-25

באמצעות ב"כ עו"ד אליעד שרגא; עו"ד תומר נאור;
עו"ד רותם בבלי דביר; עו"ד יעל בלוך

משמר הדמוקרטיה הישראלית

העותרת בבג"ץ 54373-03-25

באמצעות ב"כ עו"ד דורון ברקת; עו"ד אוהד שפק;
עו"ד רינה ענתי

התנועה לטוהר המידות

העותרת בבג"ץ 54398-03-25

באמצעות ב"כ עו"ד אביה אלף; עו"ד בעז ארד;
עו"ד עומר מקייס

1. אורי צבי זכי ו 9 נוספים

העותרים בבג"ץ 54419-03-25

באמצעות ב"כ עו"ד חגי קלעי; עו"ד יעל ויזל

1. סיעת יש עתיד
2. סיעת המחנה הממלכתי
3. סיעת ישראל ביתנו
4. סיעת העבודה

העותרות בבג"ץ 54463-03-25

באמצעות ב"כ עו"ד עודד גזית; עו"ד אלירם בקל;
עו"ד ערן מרינברג; עו"ד איתי הברמן; עו"ד עמרי שגב

1. אלוף (במיל') נמרוד שפר ו 37 אח'

העותרים בבג"ץ 56740-03-25

באמצעות עוה"ד דפנה הולץ-לכנר ואו קמילה אביגייל מיכמן

1. מפקדים למען ביטחון ישראל – בכירי מערכת הבטחון למען
הסדרים מדיניים – ביטחוניים ואח'

העותרים בבג"ץ 56745-03-25

באמצעות ב"כ עוה"ד גלעד ברנע

התנועה הדמוקרטית האזרחית

באמצעות ב"כ עוה"ד כלעד שר ואו איתן טוקר
העותרים בבג"ץ 56965-03-25 ואו רן גרינוולד ואח'

1. ממשלת ישראל
2. ראש הממשלה

באמצעות ב"כ עו"ד ציון אמיר; עו"ד ינון סרטל;
עו"ד ניר לזר
שד' דוד המלך 1, תל אביב
טל': 03-6932044; פקס': 03-6932043

3. היועצת המשפטית לממשלה
4. שירות הבטחון הכללי

באמצעות פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 073-3925590; פקס': 02-6467011

המשיבים

5. ר' השב"כ מר רונן בר

הודעה מטעם משיבים 2 ו 1

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מימים 8.4.2025 ו-24.4.2025, מצורף תצהיר גלוי מטעם המשיב 2 על נספחיו. נספחים חסויים מוגשים לעיונו של בית המשפט הנכבד במעטפה חתומה.

היום: כ"ט ניסן תשפ"ה
27 אפריל 2025

ניר לזר, עו"ד

ינון סרטל, עו"ד

ציון אמיר, עו"ד

ב"כ משיבים 2 ו 1

תצהיר

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 8/4/25 ולאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, אני מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

ביום 20/3/25 החליטה ממשלת ישראל פה אחד, בהתאם לסמכותה הבלעדית הקבועה בחוק שירות הביטחון הכללי, על הפסקת כהונתו של רונן בר כראש שירות הביטחון הכללי. אף על פי כן, בחלוף למעלה מחודש מאז ההחלטה, נותר בר בתפקידו מכוח צו שיפוטי. ממשלת ישראל נאלצת להבטיח את ביטחון אזרחי מדינת ישראל, במהלך מלחמה עצימה במספר חזיתות, ללא ראש שב"כ המכהן מכוח אמון הממשלה.

בדברי הפתיחה שלי בישיבת הממשלה שדנה בהפסקת כהונתו של רונן בר כראש השב"כ, אמרתי כך:

"זהו יום עצוב. קיוויתי שלא נצטרך להגיע ליום הזה, למצב הזה. השב"כ הוא ארגון חשוב מאוד לביטחון המדינה ולכן קיוויתי שתהיה דרך לסיים את תפקיד ראש השב"כ בצורה אחרת. לצערי, זה לא קורה. על דבר אחד אין חולק - חייב להיות אמון של ראש הממשלה בראש שירות הביטחון הכללי. זה נכון לגבי כל מדינה דמוקרטית ועל כמה וכמה זה נכון במדינה כמו שלנו, שמאותגרת באתגרים ביטחוניים ממש סביב השעון, כולל עכשיו, הלילה. יש מצבים שאני מדבר עם ראשי הארגונים, יש כמה שכפופים לי, כל יום, לפעמים 5 פעמים ביום ואני לא מגזים, לפעמים יותר. זה ברור שאם אין אמון בסיסי של ראש הממשלה בראש השב"כ, מצב כזה לא יכול להימשך, זה רע לביטחון."

(את דבריי המלאים מישיבת הממשלה, מתוך סטנוגרמת ממשלה 20.3.2025, אישרתי לפרסום והם מצורפים **כנספח א'** לתצהיר)

להלן, התייחסותי לעיקר טענותיו של רונן בר בתצהירו.

אציין כי מרבית "הציטוטים" שמביא בר בתצהירו החסוי הם לפי הצהרתו רישומים פנימיים שנעשו על ידי מי שנלווה עימו ואילו הציטוטים שאני מצרף לתצהיר הגלוי הם ציטוטים מסטנוגרמות רשמיות של דיונים ביטחוניים או מסמכים רשמיים, שאני כגורם המוסמך לאשר פרסומם אישרתי לפרסום בשל החשיבות של זכות הציבור לדעת ובהעדר פגיעה כלשהי בביטחון המדינה בחלקים שאישרתי.

הטענה בדבר דרישתי מבר לתת חוות דעת לפיה הנסיבות אינן מאפשרות

את עדותי הרציפה במשפט

1. טענה זו של בר, אותה הוא מגדיר בתצהירו כאירוע העיקרי שהוביל לטענת "אי האמון" שלי כלפיו (ס' 7 לתצהירו הגלוי) היא שקר מוחלט.

2. למרות הצהרתו שזהו הדבר העיקרי העומד מאחורי אי האמון הנטען שהוביל לפיטוריו, הרי שבמכתבו לממשלה מיום 20/3/25, שהגיע זמן קצר לפני הישיבה שדנה בהפסקת כהונתו, אליה זומן וסירב להופיע, לא היה זכר לטענה זו. הטענה הופיעה לראשונה רק

במכתבו של בר לבית המשפט, שצורף לתגובת היועצת המשפטית לממשלה לבקשה לצו ביניים.

3. עיון בתצהירו של בר מלמד שבניגוד לטענתו במכתבו הנ"ל, הוא לא התבקש מעולם לחוות דעה שהנסיבות אינן מאפשרות את עדותי במשפט, אלא הצהיר במפורש שמדובר **במסקנה שלו מהאירועים**.

4. העובדות אותן בחר בר להעלים מעיני בית המשפט בתצהירו מלמדות שהוא לא יכול היה בשום דרך להגיע למסקנה כזאת.

5. ביום 19/10/24 שוגר כטב"מ נפץ על ידי חיזבאללה שפגע בחלון חדר השינה שלי ושל רעייתי במעון המשפחתי שלנו בקיסריה. **עובדה זו היא המפתח לאירועים המתוארים בהמשך תצהירו של בר, אבל הוא העלים אותה לחלוטין מתצהירו הגלוי והיא קיבלה ביטוי אגבי בלבד בתצהירו החסוי, ללא ציון המועד המדויק בו התרחש האירוע.**

6. האירוע אותו מסמן בר כ"תחילת הלחץ" שכביכול הפעלתי עליו הוא **פגישה שהתקיימה ביום 20/10/24** (מציין בטעות 21/10/24) בו ביקשתי ממנו להוציא הנחיות התנהלות נגד איומי טילים וכטב"מים מול בכירים ומאובטחים. **בר איננו מציין, כמובן, שהיה זה למחרת היום בו פגע כטב"מ בביתי ושבתאות יום נערכה ישיבת קבינט מדיני בטחוני אשר עסקה, בין היתר, בנושא זה בדיוק. לשיבה זו לא היה כל קשר לעדות במשפטי וכך גם לציפייה המתבקשת לממש את חובתו של ראש השב"כ לאבטחתו.**

7. גם ביום 27/10/24 נערכה ישיבת קבינט מדיני בטחוני ששוב עסקה, בין היתר, בנושא האמור. לאחר שלא נמסרו הנחיות מצד שירות הביטחון לאיומים האמורים, נמסר לראש השב"כ מסמך אותו צירף לתצהירו החסוי (סומן נספח א'). המסמך הוא טיוטה של ריכוז הנחיות כלליות מתבקשות הנובעות מהאיום האסטרטגי שבפגיעה בראש הממשלה, איום שכמעט והתממש רק שבוע קודם לכן, **ולא עסק כלל בעדות במשפטי.**

8. ניסיונו של בר בתצהירו לקשור בין דרישתי ממנו לממש את חובתו על פי חוק לאבטחת ראש הממשלה **שרק עתה ניסו להתנקש בחיינו** לבין מסירת עדותי בבית המשפט הוא פרי דמיונו **ונסתר בראיות אובייקטיביות.**

9. **בחלוף למעלה משלושה שבועות ממועד פגיעת הכטב"מ בביתי, ביום 13/11/24, התקיימה פגישת עבודה עם בר לקראת עדותי הצפויה בבית המשפט המחוזי בירושלים.** דרשתי ממנו להציג בפניי בדחיפות תכנית הגנה ברורה ומפורטת למשך כל תקופת עדותי. נוכח האיומים והמידע המודיעיני שהיה מצוי בידי ראש השב"כ, מן הראוי היה שתוכנית כזו תבוא מיזמתו. אולם לאחר שנמנע מלהגיש לי אותה ונוכח סד הזמנים הקצר עד לעדות הצפויה, דרשתי לקבלה בדחיפות.

10. בתצהירו נוקט בר בדרך של הטעיה ורמיה. למרות שמתצהירו עולה שמי שנלווה אליו מתעד פגישות כאלו, הוא מצטט קטעים מסוימים ממנה **אך בוחר להסתיר מבית המשפט ומהציבור את החלקים העיקריים שסותרים את תצהירו:**

וכך אמרתי לבר בפירוש :

"ראש הממשלה: ..אנחנו במקביל פעלנו להעתיק את ישיבות הממשלה. ישיבת הממשלה מתקיימת במתחם תת קרקעי בירושלים... אין לי בעיה, אני מוכן לחקירה, זאת לא הבעיה, ואני גם רוצה להעיד, זה חשוב. אבל אני נפגש לתת עדות בבית המשפט המחוזי בירושלים החל מתחילת החודש הבא וזה מקום פומבי וקבוע שהמיקום שלו והזמן שלו מפורסם ברבים. אז מה עושים בעניין זה?..."

ובהמשך אותה פגישה: "...כפי שאתה נתת לי הנחיה ביחס לשהייה במקומות קבועים בירושלים ובקיסריה, אין מנוס מלקבל הנחיות מתאימות גם בקשר למקום הקבוע של בית המשפט...זאת אומרת, בעוד שבעה עשר יום, בשני בדצמבר אני נכנס לתוך הדבר הזה. אנחנו לא יכולים לחכות ולהגיד-בוא נראה מה יקרה אז. לדעתי יש פתרונות, יש פתרונות די פשוטים אפילו, אבל צריך לתת את הפתרונות כדי שאני אוכל לקיים מצד אחד את העדות ומצד שני לא למות ושלא ימותו יחד איתי כל הצוותים המשפטיים, השופטים וכו'... אני מבקש ממך להציג לי עד סוף השבוע תוכנית הגנה ברורה ומפורטת שלך למשך כל תקופת עדותי שנותנת מענה לסיכון שנשקף לי ולכל באי הבנין בו אמצא..."

ומה השיב בר?

11. "ראש השב"כ: "...לא למדתי עוד את הסיפור של המשפט..אני אתן לך מענה מסודר על כל הדברים". ואני משיב לו: "אני לא מעוניין לעכב ביום אחד. הם קבעו מה שהם קבעו, אני רוצה להתייצב שם. כדי להתייצב שם עליך לפעול מהר".

(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך הסטנוגרמה הרשמית של פ"ע ר. שב"כ מיום 13.11.2024)

12. מתצהירו של בר עולה כאילו אני מפעיל עליו לחצים שנועדו למנוע את עדותי בבית המשפט מאז חודש אוקטובר, אלא שעד למועד בו דנתי עמו בסוגיית מיקום העדות, 13/11/24, הוא כלל לא למד את הסיפור של המשפט, כפי שהוא מכנה זאת ואני דווקא פעלתי למנוע עיכוב של עדותי אפילו ביום אחד.

13. ביום 17/11/24 התקיימה פגישת עבודה נוספת ביני ובין בר בנושא מיקום עדותי, זאת לאחר שהצעתי כמה חלופות של מקומות מוגנים. באותה פגישה שבתי ואמרתי לו:

"ראש הממשלה: "...אני חושב שיש פתרונות..."

ראש השב"כ: "בסדר, אנחנו נבוא עם סל של פתרונות"

ראש הממשלה: "לא צריך לעשות שום דבר שיעכב את המשפט".

(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך הסטנוגרמה הרשמית של פ"ע ר. שב"כ מיום 17.11.2024)

בשום שלב לא ביקשתי מבר להמציא חוות דעת הקובעת שלא ניתן לקיים את עדותי. **טענה זו היא שקר מוחלט**. ההפך הוא הנכון, אמרתי לו מפורשות שברצוני להעיד **ושאין לעכב את המשפט ביום אחד**. אך באותה מידה דרשתי ממנו לעשות זאת תוך הבטחת בטחוני ובטחון כל באי הבניין שבו יתקיים המשפט שהיו יכולים להיפגע מירי טילים.

14. ואכן, בהמשך הדברים ועל פי החלטת בית המשפט המחוזי שדן בתיק, קיים השב"כ שיח עם נציגי הנהלת בתי המשפט. במסגרת זו הוצג מידע סודי הנוגע לאיומים כלפיי והמענים הנדרשים לאיומים אלה. **בסופו של שיח זה נקבע, כי יש להימנע מקיום הדיונים בבית המשפט המחוזי בירושלים**. לאחר הצגת החלופות השונות האפשריות אישר שירות הביטחון שני אתרים בלבד בהם ניתן לקיים את הדיון ונבחר אולם תת קרקעי בבית המשפט המחוזי בתל אביב. מאז דרש בית המשפט לבחון עוד פעמיים אם השתנו הנסיבות וניתן לשוב לבית המשפט המחוזי בירושלים לצורך המשך העדות, אך עמדת שירות הביטחון הכללי, אשר גובתה בחומרים מודיעיניים, הייתה ונותרה שנוכח האיומים יש להמשיך ולקיים את הדיונים בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

הטענה בדבר דרישה להפעלת אמצעים ויכולות הארגון כנגד

תופעות פומביות של מחאה ללא שנילווה להם היבט של איום

באלימות

15. טענתו המופרכת של בר לפיה ביקשתי ממנו להפעיל סמכויות שב"כ כנגד יריבים פוליטיים שלא נילווה לפעולתם איום באלימות **היא חסרת שחר ולא צורפה לה ראיה כלשהי בתצהירי**. דווקא מהאירועים אליהם מפנה בר ניתן ללמוד עד כמה משוללת יסוד טענה זו.

16. תזה רעיונית מופרכת זו היא דוגמא נוספת למצגי השווא הרבים בתצהירו. איך יכול להיות שבר לא כלל במכתבו לממשלה, **חצי שעה לפני שהיא מתכנסת לדון בהדחתו את הטענה הזו שכעת לפי תצהירו לבג"ץ היא הסיבה העיקרית לכך שהוא נאחז בכסאו: "הצורך שבית המשפט יכריע עקרונית בנושא אחרת תיפגע יכולת השירות לעמוד ביעודו בטווח הארוך"**

כך נראית גרסה שקרית מתפתחת!

17. בפתח תצהירו טוען בר שבפגישת עבודה מיום 7/3/23 ביקשתי מהנוכחים לעזוב את הפגישה ולהישאר עימו ב-4 עיניים **ללא מכשיר הקלטה** במטרה שהדברים לא יתועדו. אך מבדיקת הסטנוגרמה הרלוונטית עולה כי בפ"ע של אותו יום **היה זה דווקא בר שביקש בתום הפגישה להישאר עימי בארבע עיניים**.

(העתק העמוד האחרון מהסטנוגרמה של פ"ע מיום 7.3.23 מצורף **כנספת A סודי ביותר**)
במעטפה חתומה לבית המשפט)

18. יצוין, כי מבדיקת הסטנוגרמות של פ"ע שב"כ בשנים 2023-2024 **התברר כי במרבית המקרים** היה זה בר שביקש להישאר עימי בארבע עיניים וללא מכשיר הקלטה בתום פ"ע.

(טבלה המרכזת בקשות מסוג זה בשנים 23-24 על בסיס הסטנוגרמות הרשמיות מצ"ב ומסומנת **נספח ב'** לתצהיר)

19. בתצהירו הגלוי טוען בר, כי אגב שיחה בנושא המחאה אמרתי, שככל שיתקיים משבר חוקתי, עליו לציית לראש הממשלה ולא לבג"ץ. טענה זו, שזכתה כמובן לכותרות בתקשורת, **שונה מהטענה בתצהירו החסוי** והציטוטים הנטענים על ידו מפגישת עבודה מיום 22/3/23. יצוין, כי **בסטנוגרמת הפגישה מאותו מועד אין זכר לשיח בנושא ודאי שאין את הציטוטים שכלל בתצהירו החסוי. תמוה מכך גם אין לפי הסטנוגרמה בקשה להישאר בארבע עיניים בסוף אותה פגישה.**

20. הטענה כאילו ביקשתי לפעול נגד אזרחים תמימים, או כנגד מחאה פוליטית בלתי אלימה ולגיטימית בתקופת אירועי המחאה בשנת 2023, היא שקר מוחלט. שירות הביטחון הכללי מופקד על שמירת בטחון המדינה, סדרי המשטר הדמוקרטי ומוסדותיו מפני איומי חבלה וחתרנות ובכלל זה סיכול ומניעה של פעילות בלתי חוקית שמטרתה לפגוע בסדרי המשטר הדמוקרטי או במוסדותיו. אלו חובותיו של שירות הביטחון הכללי. חובתה של הממשלה ושלי כראש הממשלה הממונה על השירות היא להבטיח כי השירות ימלא את תפקידו.

21. ניסיונו של בר להציג את עצמו כמי שנכפה עליו להפעיל את סמכויות השב"כ על אנשים תמימים ולשלוט ממנו את עצמאותו באירועים שהתרחשו בשנת 2023 הנו שקר מוחלט, שבאמצעותו הוא מבקש לכפר על כישלונו בטיפול באירועי ההסתה והאלימות החמורים.

22. **בתצהירו החסוי מפנה בר לפגישת עבודה שהתקיימה ב 6/6/23** כאירוע שנועד להמחיש את הטענה על הפעלת סמכויות כלפי אזרחים בניגוד לדין. בתצהירו הגלוי טוען בר שהוא "סירב" להפעיל את סמכויות שב"כ באופן החורג מייעודו או עלול לפגוע בזכות המחאה הלגיטימית ומכך משתמע כאילו אני הנחיתי אותו לפעול בדרך כזו. עוד מוסיף וטוען בר כי במקרי גבול הוא ואנשיו יזמו התייעצויות עם מערך הייעוץ המשפטי לממשלה וזאת כדי לשמור על כך שהסמכויות הרחבות שניתנו לשב"כ לא יופעלו אלא במסגרת ייעודו ותפקידו של שב"כ.

23. מי שקורא את טענות אלו של בר מוטעה לחשוב שאני הנחיתי אותו לפעול בניגוד לחוק והוא נאלץ ליזום התייעצויות עם הייעוץ המשפטי לממשלה כדי לסכל זאת. **אלא שגם במקרה זה, האמת שונה בתכלית.** באותה פגישה בהתאם לתצהירו שלו, התייחסתי לאירועי אלימות כנגד נבחר ציבור וניסיונות פגיעה במשפחתי. אני ביקשתי להכניס לתמונה את הייעוץ המשפטי לממשלה על מנת שהם יקבעו מהם גבולות החוק במקרים אלו, כאשר בר לא ידע להשיב לשאלה מהם אותם גבולות.

"ראש הממשלה: אני טוען שזה דבר הרבה יותר רציני ממה שאתם חושבים, או שאולי אתם חושבים, אבל אתם יכולים לברר את זה. אני חושב שיש כאן מנגנון שעובד באופן שיטתי וכבר קבע את הרעיון שאין לך מרחב פרטי, גם אין מגבלות במרחב הציבורי – וזו שאלה משפטית, אני רוצה להביא את היועצת המשפטית לממשלה כי אני רוצה להבין מה הן מגבלות החוק. קודם כל צריך לקיים את מה שיש בתוך החוק, אתה יכול להתווכח עם זה אבל צריך לראות מה רמת הסכנה..."

"אני חושב שאתם לא מעריכים...אולי אתם כן מעריכים, אבל קודם כל אנחנו צריכים לדעת מה המגבלות החוקיות, אחר כך יש לך בעיה מי אוכף את זה ובכלל כי המשטרה לא אוכפת כלום. כיוון שהיא באכיפת חסר, אז היא באה ועשה אכיפת יתר במקומות אחרים, זה משרת בדיוק את המטרה – זה בדיוק הפוך ממה שצריך. איך אומרים? עצור את זה שזה קטן, לא כשזה גדול, אבל זו בעיה. קודם כל צריך לברר את המרווח החוקי, לי הוא לא ברור. לא מובן לי מה הם הגבולות של ההצקה, של הרדיפה. האם בחברה חופשית אתה יכול להתלבש על בן אדם לבוא אליו עם זמבורה – מותר לך לעשות את זה?"

ראש השב"כ: אני לא יודע.

...

ראש הממשלה: אתה יוצא עכשיו לרחוב אני בא אליך עם זמבורה לאוזן ואני לא מרפה ממך, אני משלם לאנשים שירדפו אחריך עם זמבורה באוזן – מותר או לא מותר?

ראש השב"כ: אני לא יודע להגיד לך."

(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך סטנוגרמה של פ"ע שב"כ מיום 6.6.2023)

דברים אלה, מסטנוגרמה של אותה פגישה אליה מפנה בר "כראיה" לדרישתי להפעיל כביכול את השב"כ בניגוד לחוק וכלפי מחאה בלתי אלימה, אשר הושתרו מבית המשפט, מוכיחים את ההפך הגמור מהצהרתו השקרית של בר; אני דרשתי מראש השב"כ לפעול בהתאם לחוק כדי למגר את התופעות החמורות האלה בעוד שבר טוען שביקשתי להפר את החוק.

24. טענות שקריות אלו שטוען בר נגדי כראש הממשלה חמורות במיוחד לנוכח ההקלטות שפורסמו בימים האחרונים בתקשורת שמוכיחות ששירות הביטחון הכללי תחת פיקודו של בר מפעיל את סמכויותיו בניגוד לחוק. כך למשל הוקלט ראש החטיבה היהודית בשב"כ מתבטא בשיחה עם בכיר במשטרה: "תראה איך מתנהלות איתם חקירות שב"כ. אנחנו עוצרים את ה'XXXX' האלה גם בלי ראיות לכמה ימים".

25. מהקלטות אחרות שפורסמו בימים האחרונים, מתברר שאותו שירות בטחון כללי שהעומד בראשו טוען כי אין זה תפקידו של השב"כ לנקוט אכיפה כנגד מחאה פוליטית, יודע לעשות זאת היטב שעה שמדובר בהפגנות של אנשי מחאה מצד אחר של המתרס הפוליטי, כולל גיוס סוכנים שישתתפו באותן הפגנות.

26. אין צורך להכביר מילים על האלימות הקשה, ההסתה לרצח נבחרי ציבור ובראש ובראשונה קריאות לפגיעה בי ובמשפחתי, פעולות של פריצת מחסומים המגוננים על מעוני עד כדי ירי פצצות תאורה מסכנות חיי אדם לעבר ביתי, חסימת כבישים, סרבנות מאורגנת, אשר אני, כמו גם שרים רבים בממשלה, סברנו שרשויות האכיפה לא נותנות להם את המענה הראוי ובוודאי שלא את המענה שידעו לתת בתקופות אחרות וכלפי גורמים מן הצד השני של המתרס הפוליטי. הדברים אף קיבלו ביטוי בישיבות ממשלה שהתקיימו בנושא. עם זאת, מעולם לא התערבתי בשיקולים מבצעיים ולא הוריתי לבר להפעיל סמכויותיו כלפי יריבים פוליטיים או כלפי גורמי מחאה בניגוד לחוק או בניגוד להנחיות המשפטיות. טענות אלה, שלא צורפה להן ראיה כלשהי בתצהירי, אינן אמת.

27. בתצהירו הגלוי של בר, הוא מנסה לעשות שימוש באירועים אלו שלפני המלחמה כראיה לכך שכביכול יש "מספר גרסאות" של "הממשלה" ומייצגיה ביחס למועד תחילתו של חוסר האמון בו. **מדובר בהטעיה בוטה**. תהליך אובדן האמון שלי ברוני בר כראש השב"כ תואר בדברי ההסבר להצעת ההחלטה שהנחתי בפני הממשלה להפסקת כהונתו ובדברי הפתיחה שלי באותה ישיבת הממשלה המצורפים לתצהירי.

28. את הטענות הנוגעות לאכיפה הסלקטיבית בה נהג מר בר ואוזלת ידו אל מול גילויי האלימות והפגיעה בסדרי המשטר אותם לא מנע בתקופת המחאה בשנת 2023 **העלו שרים אחרים בממשלה** בישיבה שדנה בהפסקת כהונתו (וכפי שבית המשפט יכול לקרוא בסטנוגרמה שצורפה לו). ייתכן שעבור חלק מהשרים זו הייתה עילה נוספת לאי האמון שלהם בראש השב"כ וההצבעה בעד פיטוריו אך היא לא הייתה חלק משיקוליי להעבירו מתפקידו, לאור אובדן האמון שלי בו החל מיום השבעה באוקטובר ואילך.

הטענה ביחס לאירועי הלילה של ה 7/10

29. קשה להמעיט מעזות המצח המאפיינת את טענתו של בר ולפיה נתן התרעה "והעיר את המערכת כולה" בליל ה 7/10. את ראש הממשלה הוא לא העיר. את שר הביטחון הוא לא העיר. את חיילי וחיילות צה"ל הוא לא העיר. את כיתות הכוננות ביישובי עוטף עזה הוא לא העיר. את המבלים במסיבת ה"נובה" הוא לא העיר. את תפקידו העיקרי הוא לא מילא באותו לילה.

30. בשעה 09:47 בבוקר השבעה באוקטובר (שלוש שעות ורבע אחרי תחילת מתקפת חמאס), הגיע למזכירות הצבאית בלשכת ראש הממשלה סיכום הערכת המצב של ראש השירות שהסתיימה לפי תצהירו בשעה 05:15.

31. צריך לשפשף עיניים כדי להאמין מהן עקרונות הפעולה שקבע ראש שירות הביטחון הכללי של מדינת ישראל שעה ורבע לפני הטבח וזאת בסיכום דיון ביטחוני שערך בסיומו של לילה שלם עם אינדיקציות חריגות (החל מ6/10 בשעה 23:00).

32. למרות שבר כלל בתצהירו הגלוי עמוד שלם של תיאור אירועי אותו הלילה, הוא בחר להעלים מהציבור את העיקר: סיכום הדיון המטלטל שלו בעל מימדים של כישלון

היסטורי. בר בחר לציין רק של"צד הנחיות שונות" שאותן אינו חושף לציבור, הנחה לעדכן את מזכירו הצבאי של ראש הממשלה ודווקא הנחיה זו נעדרת מסיכום הדיון, כפי שאפרט בהמשך.

עקרונות הפעולה שקבע בר בסיכום הדיון הביטחוני שכנס שעה ורבע לפני הטבח הוא הכישלון המודיעיני הגדול ביותר בתולדות ישראל!

חובתי כראש הממשלה לחשוף לציבור את מה שבר מסתיר ממנו!

הנה לפניכם הדברים:

"3. ראש השירות פירט את עקרונות הפעולה...: מוכנות לסיכול אירוע התקפי – מוכנות בינונית חשאית בכדי לא לייצר מיס קלקולציה... מוכנות לתגובה, לעת עתה להמנע מפעילות רחבה שלנו בכדי להימנע ממיס קלקולציה נוכח העובדה שזו לא הנחה מובילה.

יתכן כי בהמשך, לאור שינוי בהנחת העבודה, יהיה נכון להעריך רחב בכדי לייצר התרעה...".

5. דגשים נוספים: יש להקפיד שלא לייצר מיסקלקולציה במהלכים לא זהירים".

(ציטוטים שאישרתי לפרסם מתוך הסיכום המלא של הערכת המצב שהגיע למזכירות הצבאית ב-7/10 בשעה 09:47. המסמך המלא מצורף כנספח B סודי ביותר במעטפה חתומה לבית המשפט)

33. מה הכוונה ב"מיסקלקולציה"? תפיסת הביטחון השגויה של בר לשמירה על השקט בעזה בכל מחיר הובילה אותו לכך שגם לאחר רצף סימנים משמעותיים באותו הלילה, הוא נאחז בתפיסתו השגויה ומנע ביצוע פעולות הכרחיות, רק מחשש שחמאס יפרש פעולות אלו ככוונות מלחמה מצד ישראל ויפתח במלחמה נגדנו. בזמן שרון בר מנע פעולות מחשש למלחמה, חמאס כבר פתח במלחמה!

34. חמור מכך, בתצהירו החסוי הסתיר בר מבית המשפט חלקים מעקרונות הפעולה המלאים שקבע בסיכומו, שעושים את כל ההבדל בין הטבח לבין סיכולו. בר קבע שיש להיערך ל"מוכנות בינונית חשאית" "ולהימנע מפעילות רחבה". את הקביעות המפורשות והגורליות הללו הכלולות בסיכום הדיון שלו הוא הסתיר מבית המשפט. אם היה בר קורא לצה"ל להיערך במוכנות גבוהה ולא "בינונית וחשאית", שתזרים את כל הכוחות

בקרקע ובאוויר לעוטף עזה, ואילו היה קובע שלא "להימנע מפעילות רחבה" אלא להפך, מנחה את צה"ל ליזום אותה מייד, הטבח היה נמנע!

35. על כך בר נושא באחריות ישירה ועצומה לאי מניעת הטבח!

36. אין צורך להכביר מילים בדבר ניתוקו של בר מהמציאות המתרחשת לנגד עיניו. בר לא העיר את המערכת אלא הרדים אותה באופן מוחלט ומנע פעולה משמעותית רק כדי "להימנע ממיס קלקולציה", מושג שממחיש את הפער בין תפיסתו הביטחונית והאסטרטגית הכושלת של בר גם במהלך המלחמה עצמה, כפי שצוין מפורשות בדברי ההסבר להצעת ההחלטה בממשלה על העברתו מכהונתו.

37. גם בנושא זה מציג רונן בר בתצהירו טענות הסותרות ראיות אובייקטיביות. כך טוען הוא בתצהירו הגלוי כי בשעה 05:15 בסיום הערכת המצב, הנחה לעדכן את המזכיר הצבאי שלי לצד ההנחיות השונות. אלא ש"להנחייה" זו אין זכר בסיכום הדיון המתואר לעיל (נספח B החסוי). ההסבר שנותן בר בתצהירו החסוי לשאלה הקשה והמהדהדת אצל כל בר דעת כיצד הנחיה שנתן לטענתו בשעה 5:15 התבצעה בפועל רק בשעה 06:13 בבוקר, היא תמוהה ביותר וככל שהיא נכונה, היא רק מעצימה את כישלונו.

הטענה ביחס לאזהרות שניתנו על ידי בר קודם לפרוץ המלחמה

38. בר מבקש ליצור מצג שווא לפיו התריע בהערכות מודיעיניות חודשים לפי פרוץ המלחמה ובכלל זה בתקופת המחאה, כי בכוונת חמאס בעזה לפתוח במלחמה נגד מדינת ישראל. הראיות מוכיחות את ההפך הגמור. בשורה של דיונים ביטחוניים בשנה שקדמה לשבעה באוקטובר, הציג ראש השב"כ הערכות מודיעיניות הפוכות שהתבררו לימים כמנותקות לחלוטין מן המציאות, בהדגישו שאין התרעה למלחמה ברצועת עזה.

39. ביום 5 בינואר 2023 באחד הדיונים הראשונים של הקבינט המדיני ביטחוני בממשלה זו אמר בר:

"ראש השב"כ: ...מרצועת עזה נכנסים מידי יום שבעה עשר וחצי אלף פועלים, הם אלו שמנעו מערכה אולי אפילו רב אזורית ברמצ'אן האחרון, והם אלו שמשאירים את הציבור עדיין מחוץ למעגל הטרור-לכן כל החלטה שלא נקבל, לא כדאי שתאתגר את הגורם המרכזי המרסן הזה של המצב בשטח". (ציטוטים שאישרתי לפרסם מתוך סטנוגרמה, קבינט, 5.1.23)

40. שלושה ימים אחר כך, הצעתי לסכל את אחד מבכירי החמאס ערורי ובר התנגד לסיכולו. "ראש הממשלה: הייתי שם בכל זאת צלב על הבחור הזה, על ערורי – הוא ה-master mind, הוא הדוחף, הוא המארגן....

ראש השב"כ: נראה לי שזה לקחת את השב"כ למקום מורכב, אני לא חושב שזה נכון..."

(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך סטנוגרמה, פ"ע שב"כ מיום 8.1.2023)

41. ב-28 בינואר 2023 אמר בר :

"ראש השב"כ:....רצועת עזה מרוסנת. מעבר לכל זה יש לנו ריבוי של צירי התרעות באזורים שונים..אנחנו ערוכים מולם." (ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך סטנוגרמה קבינט 28.1.23)

42. ב-12 בפברואר 2023 אמר בר :

יחיא סינוואר מנהיג מפוכח, הוא לא מוכן לאותה מלחמת תקומה כי יש שני דברים שעדיין לא מצליחים לו: אחת, אחרי העידוד שהיה לו ב"שומר החומות" עם ערביי ישראל הם לא מרוצים מהמגמה, הם מרגישים שזה לא באמת צבר תאוצה. שתיים החזית הצפונית שלהם עדיין לא באמת מהווה איום ...
(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך סטנוגרמה קבינט מיום 12.2.23)

43. ב-4 באפריל 2023, בתקופת המחאה והמשבר הפנימי בישראל, מעביר לי בר סקירת רקע להערכת מצב ולא רק שהוא לא התריע על חשש מהדרדרות למלחמה בעזה אלא קבע כי בראייתו של סנוואר המשבר בישראל מהווה הזדמנות לחזק את הדירקטיבה של ריסון ברצועה וריכוז מאמץ באיו"ש :

"ברצועה- הנהגת חמאס תיקפה בשיח פנימי את האסטרטגיה של ריסון ברצועה והלהטת איו"ש. בראי זסנוואר, המשבר בישראל מהווה הזדמנות (ישראל נחלשת), שמחזקת את הדירקטיבה הזו (תוך המשך היערכות להידרדרות)".

(הסעיף הנוגע לרצועה מתוך מסמך סקירת רקע להערכת מצב של ראש השב"כ מיום 4.4.23 . המסמך המלא מצורף **כנספח C סודי ביותר** במעטפה חתומה לבית המשפט)

44. במסגרת תצהירו החסוי, טוען בר כי במהלך חודש יולי 2023, ערב ההצבעה בכנסת על ביטולה של עילת הסבירות הוא התריע בפניי על חומרת המצב הבטחוני וניתן להבין מתצהירו שהוא קושר זאת לרצועת עזה ול-7 באוקטובר 2023. בר לא ציין באיזה פורום או מועד מדויק דברים אלו נמסרו לי על ידו ולא נמצא להם זכר בסטנוגרמות של הדיונים הביטחוניים במהלך כל החודש הזה.

45. מכל מקום, ב-2 ביולי 2023 בפורום הערכת מצב שעסקה בשלטון חמאס ברצועת עזה ולאחר סקירה מודיעינית, שאלתי בדיון מה תוכנית הפעולה של חמאס שהרי גם הם מקיימים את הדיון הזה והאם אנחנו יודעים מה התוצר של הדיונים שלהם וכך נאמר :

"ראש הממשלה: מה תוכנית הפעולה שלו? הרי הם מקיימים את הדיון הזה גם כן, נכון? אנחנו יודעים מה התוצר של הדיונים האלה?

גורם מודיעין: כן, התוצר הוא להסתכל על איו"ש.

ראש השב"כ: אבל בלי לסכן את המפעל העזתי, וזה איזון עדין מאוד."

(ציטוטים שאישרתי לפרסם מתוך סטנוגרמה, פורום הערכת מצב, 2.7.23)

46. **בר לא נתן לי התרעה ביחס לחשש ממלחמה ברצועת עזה** במהלך התקופה שקדמה למלחמה ובכללה תקופת המחאה וכפי שניתן לראות ממכלול תפיסתו השגויה לפני המלחמה שחלקים ממנה מצוטטים לעיל ולהלן, הוא ראה חשיבות עליונה בשימור השקט בעזה תמורת הקלות הומניטריות והמשך הכנסת הפועלים לישראל.

47. אזכיר, כי אני התרעתי באותה תקופה של המחאה שתופעת הסרבנות בתוכנו מעודדת את אויבינו ומגבירה את המוטיבציה שלהם לתקוף את ישראל ואף הוספתי שאויבינו טועים וביום פקודה נעמוד יחד.

48. **ביום 3 באוקטובר 2023, ארבעה ימים בלבד לפני מתקפת חמאס ב-7 באוקטובר (!)** קיבלתי מראש השב"כ דו"ח מודיעיני, שמה שאמור בו ביחס לרצועת עזה, מעיד כאלף עדים על גודל העיוורון של ראש השב"כ ערב ה-7 באוקטובר:

"...טקטית, אופן התפתחות העניינים תיקף, מבחינת סנואר, את היותו של החיכוך האלים על הגדר אמצעי אפקטיבי לחילוץ הישגים, ישירות מישראל ובאמצעות לחץ דרך שחקנים נוספים במרחב (קטר, מצרים). במבט קדימה – חידוש ההבנות בין ישראל ל-חמאס על בסיס העקרון המוכר של "שקט ביטחוני תמורת הקלות" מגלם פוטנציאל לשימור היציבות ברצועה (ייתכן אף לאורך זמן) בוודאי בהינתן עמידה של ישראל ושאר השחקנים בהבטחה ליצירת אופק כלכלי חיובי..."

(ציטוטים שאישרתי לפרסום מתוך דוח מודיעין ראש השב"כ מיום 3.10.2023. המסמך המלא מצורף **בנספח D סודי ביותר** במעטפה חתומה לבית המשפט).

49. בעניין זה אין צורך להרחיב. תחקיר השב"כ עצמו קובע, כי "אם השב"כ היה פועל אחרת, האסון היה נמנע". בנסיבות אלה נקל להבין, כי אירוע זה כשלעצמו ערער את האמון שלי ביכולותיו של בר לעמוד בראש השב"כ וביכולותיו המקצועיות.

50. עם פרוץ המלחמה נכנסה מדינת ישראל למלחמת קיום עצימה שלא איפשרה לבצע שינויים מידיים בכל הנוגע לעומדים בראש מערכות הביטחון ושאלת המשך כהונתו של בר נדחתה למועד מאוחר יותר.

51. טענתו של בר לפיה עד לנובמבר 2024 לא היו שום אירועים שהצביעו על פגיעה באמון שלי בראש השב"כ, אינה נכונה. אירועים כאלה התרחשו וחלקם אף זכו לפרסום פומבי.

52. כך למשל, לקראת סוף חודש אוקטובר 2023 הפיץ השב"כ טענה לפיה ניתנה על ידו התרעה בטרם פרצה המלחמה. טענה שידעתי שהיא כוזבת; ביום 11/5/24 נזפתי בראש השב"כ על כך שמתקיימים דיונים ביטחוניים אצל שר הביטחון של ראשי ארגונים ביטחוניים הכפופים אלי ללא עדכוני; ביום 1/7/24 התברר לי, כי מנהל ביה"ח "שיפא" בעזה שוחרר על ידי השב"כ ללא ידיעתי; בחודש יולי 2024, זמן רב לפני המועד בו החלטתי להרחיקו מהמשך ניהול המו"מ, הבעתי את חוסר שביעות רצוני מהדרך שבה ניהל צוות המו"מ

(שהוא היה חבר בכיר בו) את המו"מ לשחרור החטופים ובסופו של יום הוא גם הורחק מהצוות והוחלף ב-מ', סגן ראש השירות לשעבר.

53. לאורך כל המלחמה ביצע שירות הביטחון הכללי פעולות חשובות לביטחון המדינה. **את הערכתי לשב"כ ולעובדיו ועובדותיו המסורים הבעתי פעמים רבות ואני עומד מאחוריה גם עתה.** אין לכך קשר עם העובדה, שאמוני בבר, כמי שיכול להמשיך ולעמוד בראש השירות בעת הזו ולשקם אותו, התערער במשך חודשים ארוכים וביתר שאת בחודשים שקדמו להחלטה על סיום כהונתו.

סיכום:

54. ביום 20/3/25 הבאתי בפני ממשלת ישראל הצעת החלטה להפסקת כהונתו של רונן בר כראש השב"כ. במסגרת דבריי בישיבת הממשלה עמדתי על הנסיבות שהובילו לחוסר האמון שלי בו ואני מפנה לדברי שם בנושא. על הצורך להביא להפסקת כהונתו בעת הזו אמרתי בסיכום דבריי:

"יש לנו כרגע חלון הזדמנויות למעבר לשיקום השירות והיערכות לקראת אתגרים ביטחוניים דחופים שעומדים לפנינו. אני לא מפרט אותם פה, אנחנו מדברים עליהם בקבינט. זה חלון צר, האויבים שלנו לא מחכים, אצלם אין בירוקרטיה. גם בצה"ל חלון ההזדמנויות הזה נוצל לשינוי פיקוד והיערכות לאתגרים הביטחוניים שמעבר לפינה, וזה הזמן לעשות זאת גם בשירות. לכן, חשוב וחיוני לקבל הערב את ההחלטה שבפניכם."

55. בר זומן לישיבת הממשלה על מנת שיוכל להשמיע את טיעוניו ביחס להצעת ההחלטה שלי להעבירו מכהונתו בשל אובדן האמון בו, **אך סירב להתייצב בפני הממשלה הממונה עליו.** במקום זאת שיגר מכתב שבו **הוא הביע אי אמון בממשלה**, שמבטא את היפוך היוצרות בין הדרג הכפוף לדרג הממונה. בר גם בחר שלא לעתור לבית המשפט נגד החלטה פה אחד של הממשלה לפטרו אף שהוא הנפגע העיקרי מההחלטה.

56. במצב זה, החלטת בית המשפט להכניס ראש ממשלה בישראל ל"**תחרות תצהירים**" מול מי שכפוף אליו ובחר שלא לעתור נגד ההחלטה, **כאשר העתירות כולן עוסקות בהחלטה פה אחד של מליאת הממשלה ולא בהחלטה אישית שלי**, אינה ברורה כלל.

57. בר תולה את נסיבות מועד החלטתי להביא בפני ממשלת ישראל הצעת החלטה להפסקת כהונתו בחקירה בעניין קטאר שנפתחה רק בחודש פברואר. אבל הוא עצמו מצהיר כי שלושה חודשים קודם לכן, החל מנובמבר 2024 הוא הבין שקיים משבר בינינו.

58. **ביחס להודעה על החקירה בעניין קטאר**, שניתנה באופן מפתיע באותו מועד דחוי בפברואר בו היה עליו להגיש לי את תחקיר השב"כ. תחושותי הייתה, ואמרתי אותה בפומבי, כי מדובר בחקירות מגמתיות שנועדו לסכל את כוונתי לפטרו שהתגבשה לאורך זמן ופורסמה כבר בנובמבר 2024. **אמרתי שהכוונה לפטר את בר הולידה את החקירה ואת הפרסומים שנלוו לה ולא שהחקירה הולידה את הפיטורין.**

59. בניסיון להתגבר על כישלוננו הקולוסאלי במילוי תפקידו כראש השב"כ, מציג בר בתצהירו תמונה מעוותת המציגה אותו כמי שנאבק על שלטון החוק ועל עצמאותו של שירות הביטחון הכללי מפני גורמים המבקשים לפגוע בהם. היקף השקרים והסתירות בגרסאותיו שהתגלו בתצהירו באמצעות ראיות אובייקטיביות מוכיח דווקא את ההפך הגמור. בר פעל משיקולים זרים על מנת שיוכל להמשיך ו"לאחוז בקרנות המזבח" באמצעות צווים שיפוטיים ואילו הממשלה בראשותי פעלה משיקולים ענייניים כאשר החליטה פה אחד להעבירו מכהונתו.

60. רונן בר כשל בתפקידו כראש השב"כ ואיבד את אמונה של ממשלת ישראל כולה ביכולתו להמשיך ולעמוד בראש השב"כ. זאת הסיבה שהובילה להפסקת כהונתו בתפקיד. עניינה של עתירות אלו איננה בעצמאותו של ראש השב"כ הכפוף על פי חוק לממשלה הנבחרת אלא בעצמאותה של ממשלת ישראל המייצגת את רצונו של הציבור שבחר בה, למלא אחר חובותיה כמו כל ממשלה נבחרת במשטר דמוקרטי.

61. לתצהיר זה מצורפת **כנספח ג'** הודעה של ממשלת ישראל שאושרה פה אחד בישיבת הממשלה שזה עתה התקיימה, סעיף מספר 2981 של הממשלה מיום 27.4.2025.

 בנימין נתניהו
 ראש הממשלה

אישור

הנני מאשר/ת כי ביום 27/4/25 הופיע בפני, עו"ד ינון סרטל, בלשכת ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו המוכר לי באופן אישי ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה בפני.

 ינון סרטל, עורך דין
 מס' רשיון 19765
 ינון סרטל, עורך דין

ראש הממשלה, בבקשה.

רה"מ ב. נתניהו :

זה יום עצוב. אני קיוויתי שלא נצטרך להגיע ליום הזה, למצב הזה. השב"כ הוא ארגון חשוב מאוד לביטחון המדינה ולכן קיוויתי שתהיה דרך לסיים את תפקיד ראש השב"כ בצורה אחרת. לצערי, זה לא קורה.

על דבר אחד אין חולק - חייב להיות אמון של ראש הממשלה בראש שירות הביטחון הכללי. זה נכון לגבי כל מדינה דמוקרטית ועל כמה וכמה זה נכון במדינה כמו שלנו, שמאותגרת באתגרים ביטחוניים ממש סביב השעון, כולל עכשיו, הלילה. יש מצבים שאני מדבר עם ראשי הארגונים, יש כמה שכפופים לי, כל יום, לפעמים 5 פעמים ביום ואני לא מגזים, לפעמים יותר. זה ברור שאם אין אמון בסיסי של ראש הממשלה בראש השב"כ, מצב כזה לא יכול להימשך, זה רע לביטחון.

אני ממונה על ראש השירות, אני ממונה על השירות מטעם הממשלה, ואני מוסיף לכם שגם על ראש המוסד וראש הוועדה לאנרגיה אטומית. יש לי הכי הרבה ניסיון ביחסים אלה, יותר מכל ראש ממשלה אחר בתולדות המדינה. כדי לממש את הסמכות שלי, אני חייב להאמין בראש השירות, להאמין ביכולת שלו להוביל את השירות, להאמין ביכולת שלו לעבוד מולי בצורה יעילה, והיום אני יכול להגיד, זה חשוב וכל אחד מבין את זה, להאמין ביכולת שלו לשקם את השירות.

אני לא מאמין יותר ביכולת של רונן בר להוביל את השב"כ מול האתגרים שלפנינו, אני לא מאמין שהוא האיש הנכון להוביל את השיקום של השב"כ בעת הזאת ולצערי אני גם לא מאמין יותר שאפשר לשקם את האמון בינינו. ברמה המקצועית זה מתחיל במובן מאליו, מיותר לדבר על אותו לילה, אתם מכירים את זה, כל העולם מכיר את זה, אבל זה ממשיך לאורך המלחמה, כמו לדוגמה בניהול המשא ומתן.

כשאני נותן את הדוגמה הזאת, אני נותן דוגמה על אחד מיעדי המלחמה - שחרור החטופים. אנחנו דנים בזה ועוסקים בזה, פועלים בזה, ובניהול המו"מ הזה אני הגעתי למסקנה שרון בר פשוט לא מתאים לזה. במשך שנים ארוכות אני מנהל משא ומתן ביטחוני ומדיני, אני יודע לזהות שליח מוצלח. אני גם לא מאמין בגישה הכוללת שראש השב"כ הוביל, לטעמי היא הייתה רכה מדי, לא מספיק תקיפה. אמרתי את זה לו ואמרתי את זה לקבינט הרבה מאוד פעמים, יש כאן הרבה חברי קבינט שיכולים להעיד על זה. אמרתי: תהיו תקיפים יותר, תהיה תקיף יותר. תהיה אתה ותהיה אתה, תהיו תקיפים יותר, אתם נכנעים מהר מדי ולכן נקבל פחות חטופים, נקבל פחות תוצאות.

ישבתי עם ראש השב"כ באין-ספור שעות ביחס לניהול המשא ומתן הזה וזה הספיק לי להבין שאני לא סומך עליו בניהול המשא ומתן. חוסר האמון הזה גרם לי להוציא אותו לפני כחודשיים מצוות המשא ומתן ולהחליפו באיש שב"כ אחר. אני חייב להגיד לכם שגם האופי של המשא ומתן השתנה, הוא נהיה יותר מדיני, יותר תלוי בארצות הברית. לכן, את הצד המדיני העברתי לדרמר ומשום כך הוצאתי את ראש המוסד שאגב, יש לי אמון מלא בו. הצד הביטחוני גם חייב להתבטא שם ולכן מיניתי את מ' סגן ראש השב"כ לשעבר...

מיניתי אותו משום שלא היה לי אמון ברון בר וראה זה פלא, איך שהגיעו, אני פשוט מציין את זה כעובדה, ההדלפות ירדו פלאים והעלינו באופן מאוד מוצלח לדעתי, בניהול משא ומתן מאוד מוצלח, את מספר החטופים שחזרו. איש לא האמין, בהתחלה אמרו שאם נקבל 16 זה יהיה טוב. הוצאנו אותם וזה חשוב.

לצערי אני איבדתי את האמון האישי בראש השב"כ, אני לא מאמין שאפשר לממש איתו יחסי ראש ממשלה-ראש שב"כ תקינים, וכשאין אמון אני לא יכול לדעת שהוא שוב לא ידבר איתי ברגע מכריע, זה כבר קרה.

זה גם לא מוסיף אמון שראש השב"כ עוסק בתור ראש רשות חשאי בעניינים שהוא יודע שהם במחלוקת ציבורית ופוליטית. זה בסדר לרצות ועדת חקירה כזו, עדת חקירה אחרת, אני פתוח תמיד לשמוע כל דעה בסבלנות מרובה, אני לא חושב שיש מישהו פה שלא העיד על כך, גם ראשי זרועות

הביטחון יודעים את זה, כולם יודעים את זה, אני מוכן לשמוע דעות ואפילו להקשיב, לא לשמוע. להקשיב, לשקול, אבל זה לא מקובל שראש שב"כ מכהן יקדם פומבית את אחת מהאופציות האלה של ועדת חקירה. הוא היה יכול לומר לי את עמדתו בפורום סגור, הוא לא יכול לגרור את השירות לוויכוח פוליטי ציבורי, זה פשוט דבר שלא ייעשה. גם המניפולציה על המילה "אמון" בהודעת ראש השב"כ דווקא פוגעת באמון שלי בו. הוא יודע שאני לא דורש חובת אמון אליי אישית, אבל חיוני שאני כראש ממשלה שממונה עליו, אאמין בו וביכולות שלו.

אני רוצה להסביר לכם מה זה אומר בפועל שאין לי אמון אישי ומקצועי ביכולת של ראש השב"כ להוביל את השירות ולעבוד עם ראש הממשלה. בואו ניקח לדוגמה סיטואציה שראש השירות מגיע אליי לאישור מבצע רגיש ומסוכן - אני הייתי באירוע הזה לא מעט פעמים, אמרתי לכם, יותר מכל ראש ממשלה אחר. במצב כזה אני חייב להיות מסוגל להסתכל לו בעיניים ולסמוך עליו מקצועית ואישית ללא סייג, ללא סייג.

עכשיו, אני רוצה לשאול אתכם, חברי הממשלה, אתם רואים סיטואציה כזאת שאנחנו נמשיך לעבוד יחד בלי אמון כתוצאה מאיזה צו של בית משפט? מישהו מעלה על דעתו דבר כזה? מי שחושב דבר כזה, לא מבין דבר ביחסי ראש ממשלה-ראש שב"כ. דבר כזה לא יכול לקרות ולכן זה גם לא יקרה. איש לא יכול לכפות בכוח על ראש ממשלה ועל הממשלה לפעול עם ראש שב"כ שאין להם אמון בו. אני לא מכיר דבר כזה ולא יכול להיות דבר כזה. זה נכון שבתחילת המלחמה התמקדנו כולנו בלהדוף את האויב ולהשיב מלחמה בכל החזיתות, לצערי מאז, למרות הסבלנות שלי, האמון לא השתפר, ההפך בדיוק קרה.

יש לנו כרגע חלון הזדמנויות למעבר לשיקום השירות והיערכות לקראת אתגרים ביטחוניים דחופים שעומדים לפנינו. אני לא מפרט אותם פה, אנחנו מדברים עליהם בקבינט. זה חלון צר, האויבים שלנו לא מחכים, אצלם אין בירוקרטיה. גם בצה"ל חלון ההזדמנויות הזה נוצל לשינוי פיקוד והיערכות לאתגרים הביטחוניים שמעבר לפינה, וזה הזמן לעשות זאת גם בשירות. לכן, חשוב ודחוף לקבל הערב את ההחלטה שבפניכם.

"ארבע עיניים" – פ"ע ראש השב"כ

תאריך	המבקש	
8.1.2023	ראש השב"כ	
25.1.2023	המזכ"צ	
7.3.2023	ראש השב"כ	*בתצהירו של ראש השב"כ טען שהמבקש הוא רה"מ
2.4.2023	ראש הממשלה	
10.7.2023	ראש השב"כ	
31.7.2023	ראש השב"כ	
28.8.2023	ראש הממשלה	
3.1.2024	ראש הממשלה	
25.2.2024	ראש השב"כ	
21.3.2024	ראש השב"כ	
13.5.2024	ראש הממשלה	
19.6.2024	ראש השב"כ	
18.7.2024	ראש השב"כ	
10.9.2024	ראש השב"כ	
2.11.2024	ראש השב"כ	

סיכום הנתונים:

שנת 2023

ראש השב"כ ביקש ארבע פעמים. ראש הממשלה ביקש פעמיים.

שנת 2024

ראש השב"כ ביקש שש פעמים. ראש הממשלה ביקש פעמיים.

לראש וי"מ.

מ/מ

מוזכירות הממשלה

סעיף מספר 2981 של הממשלה מיום 27.04.2025 .

הודעת הממשלה בעניין רונן בר

2981.

1. הימשכות צו הביניים שכופה על ממשלת ישראל את רונן בר כראש השב"כ פוגעת בביטחון המדינה בכל יום שעובר, פוגעת בניהול המלחמה בעיצומה של מלחמה רב זירתית, פוגעת בדמוקרטיה ובהפרדת הרשויות ומעבירה סמכות ואחריות ביטחונית לבית משפט שנעדר מנדט בחוק וכלים לממש אחריות כבדה זו.

2. הקביעות העקרוניות באשר ליחסי הממשלה הנבחרת ועובדי הציבור הכפופים לה, שהיועצת המשפטית לממשלה מבקשת מבית המשפט לאמץ, מבטאים הפיכה שלטונית חסרת מקבילות בעולם המערבי. "דמוקרטיה" שבה הממשלה הנבחרת אינה שולטת על גורמי הביצוע והם מקיימים סדר יום משלהם על פי השקפת עולמה של פקידות בלתי נבחרת. מדובר בעליית מדרגה דרמטית בשחיקת המשילות שכבר הצטברה בסדרת פסיקות עבר, אשר תדחוף את הממשלה והכנסת להסדיר מחדש את יחסי הרשויות בכלל ואת שיטת המינויים בשירות המדינה בפרט, בעיצומה של תקופת מלחמה אשר איננה מתאימה למהלך נדרש זה.

3. מדובר באירוע חמור מבחינת יחסי הממשלה והגופים הביטחוניים הכפופים למרותה.

מדובר באירוע חמור מבחינת יחסי הממשלה והיועצת המשפטית שלה.

מדובר באירוע חמור מבחינת יחסי הממשלה והכנסת עם הרשות השופטת.

מדובר באירוע חמור שלא ניתן למצוא כדוגמתו באף דמוקרטיה מערבית מתוקנת.

4. הממשלה החליטה פה אחד להעביר את רונן בר מכהונתו מכוח סמכות ברורה ומפורשת שנתן לה המחוקק. טענות בדבר ניגוד עניינים אפשרי של ראש הממשלה, שאינו חשוד בעבירה כלשהי באותן חקירות, אינן רלוונטיות ביחס למליאת הממשלה.
5. דרישות פרוצדורליות, גם לו היה להן בסיס, לא יכולות לבוא במינון מופרז באופן שהופך את מימוש סמכות ההדחה המפורשת שנתן המחוקק לאות מתה. בית משפט שידע לפרש את ה"סמכות" שנתן לו חוק היסוד בשבתו כבג"ץ כסמכות אפקטיבית בלי לרוקן אותה מתוכן בטענות מן הסוג של "סמכות לחוד והליך או שיקול דעת לחוד", לא יכול לעשות זאת דווקא ביחס לממשלה. קל וחומר כאשר יש לכך השפעות שליליות קשות על ביטחון המדינה, לוחמיה ואזרחיה.
6. טענות לניגודי עניינים רחוקים, גם לו היה להן בסיס, לא יכולות להצדיק את הותרת הציבור ללא מענה ביטחוני מיטבי. כידוע, שופטי בג"ץ דנים בסוגיות שנוגעות לסמכויותיהם חרף ניגוד העניינים שבכך, בטענה שאין כתובת חלופית, קל וחומר שכך הדברים ביחס לאחריות הממשלה על ביטחון המדינה, לוחמיה ואזרחיה.
7. העמדת ראש הממשלה "בתחרות תצהירים" מול עובד ציבור כפוף לו בניגוד לנהוג ביחס לכל הממשלות הקודמות, פוגעת במעמדו של ראש הממשלה ושוברת את ההיררכיה של שלטון העם באמצעות נבחריו. זאת, מעבר לחוסר הרלוונטיות של יצירת מצג של סכסוך בין שני אנשים פרטיים כאשר מדובר בהחלטה שקיבלה מליאת הממשלה פה אחד לאחר דיון ממושך.
8. הסמכות והאחריות העליונה על ביטחון המדינה, לוחמיה ואזרחיה היא של הממשלה. תנאי ליכולתה לעמוד באחריות זו הוא כפיפות מלאה של גורמי הביטחון לממשלה. תנאי לכפיפות מלאה שכזו הוא סמכות אפקטיבית למינוי והדחה של ראשי ארגוני הביטחון – בדיוק כפי שקבע המחוקק. ראש ארגון ביטחוני שידע שלממשלה אין יכולת אפקטיבית להעבירו מתפקידו, בטענות פרוצדורליות כאלה ואחרות עלול לנהל סדר יום ביטחוני משל עצמו.
- סדר יום עצמאי שכזה יעמוד בסתירה לסדרי היום שיקבעו בעלי התפקידים האחרים ברשות המבצעת וכולם יעמידו את אזרחי ישראל במצב של נוסעי אוטובוס שנהגים שונים רבים בו על כיוון ההגה.
9. לממשלת ישראל בכלל, לקבינט המדיני-ביטחוני ולראש הממשלה הממונה על השב"כ בפרט, אין אמון בבר. מצב זה גורם לקצר תפקודי

חמור הפוגע בביטחון המדינה בעיצומה של מלחמה רב-זירתית. ביקורת שיפוטית לא יכולה לייצר אמון ואינה מסוגלת לשפר כשל תפקודי מעשי. התוצר המבצעי של שיתוף פעולה בין שני גורמים שאין ביניהם אמון יהיה לעולם גרוע מזה שיניבו גורמים עם אמון ביניהם. למיטב שיפוטנו, צו הביניים פוגע באופן ישיר ויומיומי בביטחון המדינה ומסכן את אזרחיה ולוחמיה.

10. היעדר הכרעה מהירה בתיק באמצעות צו ביניים מתמשך הופך דה-פקטו למעין פסק דין. הקדנציה של ראש השב"כ מוגבלת מלכתחילה ומוסכם גם עליו שלנוכח אחריותו על אסון ה-7/10 עליו לסיים את תפקידו בהקדם. צווים זמניים שכבר ברגע זה צברו משך זמן ממושך, מהווים למעשה צו מוחלט על מחצית מהעתירה, ללא הנמקה.

11. הממשלה קבעה פה אחד שלנוכח משבר האמון שלה עם בר הוא איננו האדם המתאים לנהל מטעמה את תפקידו החשוב של ראש השב"כ במהלכי המלחמה הבאים. מדובר בהחלטה אופרטיבית במהלך מלחמה. אין בינה ובין פרוצדורות של שימוע אישי דבר מכיוון שאין לרונן בר זכות אישית להחזיק את ביטחונם של עשרה מיליון אזרחי ישראל כנכס אישי. ממשלת ישראל מחויבת לביטחון אזרחי המדינה והיא זו שתחליט מי האדם המתאים ביותר בעיניה לפקד על גוף ביטחוני קריטי ביחס ליום הלחימה הבא.

12. למרות שלא מוקנית לבר זכות שימוע, הממשלה זימנה אותו לשיבת הממשלה לטעון את טיעוניו. לאחר שבתחילה אישר בר את השתתפותו בדיון, הודיע לממשלה חצי שעה קודם לשיבה, באמצעות מכתב, שאין לו אמון בממשלה כממונה עליו וכי הוא יחליט בפני איזה פורום הוא יופיע לטעון את טיעוניו. מדובר קודם כל בויתור של בר על הזכות שלא הייתה לו ובכל זאת הוצעה לו. אך מדובר גם בהוכחה עד כמה רונן בר לא רואה עצמו כפוף לממשלה שהוא נתון למרותה (כלשונו המפורשת של החוק) ועד כמה הממשלה אינה יכולה לתת בו אמון. התבצרותו בתפקידו וגרירת האירוע אל כותלי בית המשפט באופן שגורם נזק חמור לביטחון המדינה בכל יום שעובר ובאופן הגורם עוול לאלפי עובדי השב"כ המסורים, מדגישה שבעתיים עד כמה בר לא ראוי עוד לכהן בתפקידו.

13. התנהלות זו של היועצת המשפטית לממשלה בסוגיית סמכויות הממשלה על השב"כ והעומד בראשו מצטרפת למשבר מוסדי חמור שאליו היועצת מובילה בשנתיים האחרונות את מערך הייעוץ המשפטי כולו. לא הייתה ממשלה מאז קום המדינה, וגם לא ממשלות

בדמוקרטיה מערביות אחרות, שהיועצת המשפטית שלהן התייצבה שוב ושוב נגד מדיניות בנושאים העקרוניים ביותר. מספר התיקים שבהם היועצת המשפטית לממשלה סירבה לייצג את הממשלה עולה על מספר התיקים שבהם אירע כדבר הזה בכל ממשלות ישראל והיועצים המשפטיים הקודמים גם יחד. הצעת בית המשפט לממשלה להגיע ל"פשרה" עם היועצת המשפטית שלה בהליך הזה, כאילו הייתה רשות שלטונית נבחרת מקבילה, מבטאת אנומליה משילותית שהממשלה לא תוכל לקבל.

14. היועצת המשפטית לממשלה סימנה את מטרתה לסכל את החלטת הממשלה ויש לה גרסה מתפתחת משלב לשלב לאורך ההליכים בממשלה ובבג"ץ. פעם זו דרישת שימוע משל היה מדובר בדיון אודות זכויות אישיות, פעם זו דרישה לפרוצדורה לפי החלטת ממשלה ישנה שבוטלה ושהיא עצמה לא פעלה לפיה עד היום, זאת אף שהממשלה הבהירה בהחלטתה הנוכחית שהיא בכל מקרה מבטלת את ההשלכות של ההחלטה. כעת אנו מוצאים לפתע דרישה לרפורמת מינויים עקרונית, חסרת בסיס בחוק וחסרת מקבילות בעולם המערבי, כאילו היועצת המשפטית לממשלה ובית המשפט הם אלו שנבחרו על ידי הציבור.

15. ממשלת ישראל הנבחרת לא תוכל לקבל מצב שבו המינויים הבכירים ביותר, אשר מבטאים את סמכותה החוקית והדמוקרטית למשול, לא יהיו כפופים לה ולממשלות שהעם יבחר אחריה, באופן מלא.

א. מצב כזה מנוגד לעיקרון הדמוקרטי הראשון במעלה שבלעדיו אין דמוקרטיה.

ב. מצב נטול משילות של שלטון דמוקרטי אחד מייצר אנרכיה.

ג. מצב כזה פוגע בתפקודה של המדינה ומסכן את ביטחונה.

16. ממשלת ישראל קוראת לבית המשפט לבטל לאלתר את צו הביניים שפוגע בביטחון המדינה בכל יום שעובר וקוראת לו להגן על הדמוקרטיה, המשילות וביטחון המדינה מפני רעיונות אלו.

מניין קולות

מחליטים

הערה